

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU SLIVKOVOU
PAMĚŤ MÉ RODINY
LYŽAŘSKÝ KURZ
RECITAČNÍ SOUTĚŽ
KŘÍŽOVKY A SPOUSTA DALŠÍHO
MĚ v krasobruslení

Mistrovství Evropy v krasobruslení 2017 se konalo od 25. 1. do 29. 1. Dostalo se mi možnosti zúčastnit se vystoupení sportovních dvojic (25. 1.) a následně jsem společně se svou třídou šla na trénink tanečních párů.

Ve středu 25. 1. večer jsem společně s kamarády vyrazila na stadion. Pokud nám připadaly řady před stadionem velké, tak uvnitř to byla katastrofa. Když jsme se dostali konečně do hlediště, nastal další problém, a to najít místa. Povedlo se.

Všichni bruslili nádherně. Nejvíce jsme tleskali a fandili Čechům, Chorvatům a Němcům. Ale nejkrásnější byly poslední čtyři páry, ve kterých už byli držitelé rekordů. A opravdu, stálo to za to. Úplně poslední bruslila překrásná černoška v zeleném kostýmu, která předváděla velice nebezpečné prvky. Bohužel v půlce vystoupení jsme museli odejít. Každopádně jsem si odnesla zážitek na celý život.

Autorka: Karolína Staňková, 6. A

Rozhovor s paní učitelkou Slivkovou

- **Čím jste chtěla být jako malá? Chtěla jste být vždycky učitelkou?**

Lékařkou.

- **Měla jste někdy nějaké jiné zaměstnání? Jaké?**

Ne, pracovala jsem vždycky ve školství.

- **Jak dlouho už učíte?**

Dlouho. Déle než jsou na světě nejstarší současní žáci této školy.

- **Proč jste si vybrala naši školu?**

Chtěla jsem učit na vesnické škole.

- **Líbí se vám na naší škole?**

Ano, líbí.

- **Jaké předměty učíte?**

Němčinu, češtinu a výtvarnou výchovu.

- **Jak vycházíte s ostatními kantory?**

Dobře. Doufám, že oni si to taky myslí taky.

- **Máte oblíbence?**

Ano, pohodové a slušné žáky, se kterými se dobře spolupracuje.

- **Co děláte ve volném čase?**

Ráda čtu a chodím na procházky.

- **Jaký typ hudby posloucháte?**

Nejraději mám asi vážnou hudbu, ale ráda si poslechnu i jiné žánry.

- **Čtete momentálně nějakou knihu? Jakou? Kdo je váš oblíbený autor, jaký je váš oblíbený žánr?**

Mám ráda Otu Pavla, Bohumila Hrabala a Jaroslava Seiferta. Teď jsem si třeba po mnoha letech, znovu s chutí přečetla Seifertovu sbírku Maminka. Můžu ji všem doporučit.

- **Máte domácí mazlíčky?**

Máme dvě morčata a spoustu rybiček.

- **Byla jste někdy v zahraničí? Kde?**

Celkem jsem procestovala celou Evropu. Jako němčinářka mám slabost pro německy mluvící země. Hodně se mi líbí Švýcarsko.

Děkujeme za rozhovor a přejeme spoustu hodných žáků ☺

Autorka: Iva Nedavašková, 6. C

Rozhovor s Danielem Dudkem

- **Jaké jsou tvé koníčky?**
Tancuju a zpívám.
- **U jaké skupiny tancuješ?**
Respect Dance Crew Ostrava.
- **Jak dlouho už tancuješ?**
Od 5 let.
- **Jaký tancuješ styl?**
Tancuji Street Dance a na soutěžích Hip Hop.
- **Jezdíš někam na soutěže?**
Ano, jezdíme po České republice.

- **Jakým způsobem soutěž probíhá?**
Přijedeme na dané místo, dostaneme startovní číslo, a pak jen čekáme, až nás pozvou na taneční plochu. Taneční plocha je rozdělena na 2 části, jedna polovina je parket A a druhá je parket B. A potom musíme zatančit co nejpřesněji.
- **Co se stane, když překročíš váš parket?**
Ubírají se body.
- **Co je nejhorší na soutěžích?**
Když se umístíte 4. nebo 8. nebo poslední.
- **Máš nějaké výhry?**
Jen medaile a diplomy.
- **Na jakou hudbu se ti tancuje nejlépe?**
V této době na Hip Hop remixy.
- **Máš nějaké domácí mazlíčky? A jak se jmenují?**
Jednoho psa jménem Benny.
- **Co bys řekl těm, kteří by chtěli tančit jako ty?**

Přijďte v září na nábor!

Ptala se: Iva Nedavašková, 6. C

Paměť mé rodiny

Paměť mé rodiny je školní projekt 9. A, ve kterém žáci získávají svědectví pamětníků, svých babiček, dědečků a dalších příbuzných, na klíčové události českých a československých dějin. Paměť každé rodiny je jinak dlouhá, jen málo pamětníků se stalo tvůrci dějin, většina z nich byla, velmi často nedobrovolně, do dějinného procesu zatažena či se stali svědky událostí, které se do dějin zapsaly.

Takovou událostí je i vyhlazení osady Ploština, kterou literárně zpracoval Ladislav Mňačko v knize Smrt si říká Engelchen, a prababička Vojty Dymáčka vzpomíná...

Ploština

Ploština se nachází ve Vizovických vrších. V dubnu roku 1945 byli ukryti partyzáni v lesích a ve vesnici Vizovice, kde bojovali proti nacistům. Obyvatelé vesnice pomáhali partyzánům a ukrývali je u sebe v domech. Jeden z partyzánů jménem Smolík je zradil a nahlásil Němcům, že se ukrývají ve Vizovicích. Následně poslali komando SS. Komando nejdříve projíždělo Újezdem, kde bylo rodiště moji babičky. Komando v Újezdě vyvraždilo lidi, co byli na ulicích, když projížděli vesnicí. Maminka od moji babičky byla schovaná ve sklepě, když zrovna projíždělo komando. Ve Vizovicích komando pochytilo partyzány a vesničany, nahnali je do stodoly, kterou pak zapálili. Ostatní postříleli na polích, kde pracovali nebo na ulicích. Ve stodole zahynul bratranec babičky. Poté nacisté opustili vesnici. Obyvatelé vesnice našli Smolíka a veřejně ho popravili. Po něm zůstal pes, o kterého se starala maminka babičky. Bylo upáleno 24 osob a 9 zastřeleno.

Památník události, zdroj: http://zlin.idnes.cz/vyroci-vypaleni-valasskych-osad-nacisty-fpc-/zlin-zpravy.aspx?c=A120419_1765969_zlin-zpravy_sothttps://cs.wikipedia.org/wiki/Ploština

Autor: Vojtěch Dymáček, 9. A

"Nastupovat"

6. a 7. třídy 16.2. 2017 navštívily divadlo loutek. Zhlédli jsme představení „Nastupovat“ Děják z rychlíku.

Představení vyprávělo o synovi strojevedoucího, který na vysvědčení dostal pětku z dějepisu. Díky duchovi Vlakomilovi se spolu se svým tatínkem a spolužačkou vrátili v čase do období průmyslové revoluce. Ocitli se v Anglii a postupně se časem vraceli až do současnosti. Připomněli nám významné události tehdejší doby jako třeba atentát v Sarajevu nebo první světovou válku a druhou světovou válku, vznik ČSR, období komunismu, sametovou revoluci až po vznik ČR. Hlavně nám neustále povídali o vlacích a různých osobnostech jako třeba Jan Perner, T. G. Masaryk atd.

Nejvíce se mi líbilo, jak prokládali děj vtipy.

Autorka: Iva Nedavašková, 6. C

O sněhulákovi, který zachránil zimu

Byl jednou jeden sněhulák, který zachránil zimu. A víte proč? No tak já vám to řeknu. Vždycky na zimu Eliška stavěla sněhuláka. Jednou postavila tak zvláštního, že přes noc oživil. Měl kočičí uši a křídla. Naštěstí byl malý a nikdo jiný než Eliška ho neviděl. Eliška měla svoji vlastní ledničku, do které si schovávala různé jídlo. Pro jejího sněhuláka byla ale dost velká. Schovala ho do ledničky a šla se nasnídat. Pustila si televizi a dala si rohlík se salámem a k tomu čaj. Pak se zamknula do pokoje a koukla se na sněhuláka. Sněhulák najednou promluvil: „Zachraň zimu!“ Eliška sebou mrskla a nahodila divný výraz. Pak pochopila, že sněhulák je neškodný. Eliška mu odpověděla: „Ale jak?“ Sněhulák se začal smát a potom jí řekl, že musí porazit Hejhuláka. Hejhulák je něco jako sněhulák, ale je postavený v létě z kamení. Sněhulák dodal, že Hejhulák přijde 19.12. v 14:15 hodin. Eliška začala šít: „To je za dva týdny, nestihnu se na to připravit!“ Sněhulák řekl: „Já bych ho porazil sám, ale když použije jeden trik, co minulý rok, tak mě hodně vyčerpá a zimu celou zahubí!“ Eliška se zamyslela a povídá: „A co kdybychom bojovali my dva proti Hejhulákovi?“ Sněhulák se na ni tak divně podívá a řekne: „V pravidlech se píše: Vždy bojuje jeden proti jednomu. Pravidla napsal sám Hejhulák. A proto nesmíme bojovat dva proti jednomu. Navíc to dává smysl, že se to nesmí.“ Eliška se omluví a navrhne jinou možnost. „A nemůžu ti třeba vyrobit nějaký štít nebo něco takového?“ Sněhulák se zamyslí a prohlásí, že to by asi šlo. Najednou Eliška zakřičela: „Nestihnu školu! Musím už jít!“ Zavřela ledničku a běžela do školy. Přišla v 7:41 a ulevila si, že to stihla. Ve škole moc nedávala pozor, protože přemýšlela o mluvícím sněhulákovi a o Hejhulákovi. V matematice si napsali písemku na opakování z minulého týdne a dostala jedničku. Za doplňování y,ý/i,í dostala ale čtyřku z češtiny. Eliška vymyslela jméno pro toho sněhuláka. Bude se jmenovat Alex. O týden později Eliška přemluvila tátu, aby vyrobil štít. Alex dostal nádherný pevný štít. Den před bojem Alex začal být nervózní. Eliška se ho snažila co nejvíc povzbuzovat. Další den byla i Eliška nervózní. Šla do školy a na školním hřišti viděla Hejhuláka přesně podle popisu. Určitě tam čeká, až přijde Alex, zamyslela se Eliška. Ve škole se jí nějak zvláště dařilo. Škola skončila a všichni šli na oběd. Po obědě šla Eliška domů a zároveň pro Alexe. Alex v ledničce nebyl. Eliška šla znovu na školní hřiště a uviděla tam toho hejhuláka bojovat s Alexem. Alex byl hodně vyčerpaný. Hejhulák na něj použil ten trik, ale štítem se Alex ubránil, a to co se mělo stát Alexovi, tak se stalo Hejhulákovi. Hejhulák vyletěl do vzduchu a pak hned spadl dolů. Alex vyhrál. Eliška byla hrozně ráda, že sněhulák Alex zachránil zimu.

Autorka: Lucie Sojková, 5. B

Pátrací dobrodružství Mary a Lily

Bylo jedno malé koťátko a nikdo ze třídy kromě jedné její kamarádky Lily ho neměl rád. Proto neměla žádné kamarády. Jednou šla ven s Lily. Byl to pátek a byly v parku. Přišlo jedno zlé kotě Beta se svojí partou.

Beta řekla: „Takové nudky. Sedí v parku a pokouší se mi schovat. Myslí si, že jsem slepá, to si myslí moc.“

Lily a Mary řekly: „My se ti neschováváme, ty slepá Beto! Beto, kup si brýle, my se ti neschováváme.“

„Vy nuly.“

„Ach jo,“ řekla Lily.

Beta odešla a Mary řekla Lily, že jde do obchodu, a tak šly do obchodu. Jak tam došly, tak viděla, že regál s pitím tam není. Říkaly si, že je to divný, tak se šly zeptat a oni jim řekli, že tenhle obchod se předělá na továrnu s botami. Bylo jim to divné, ale nic s tím nemohly udělat. Šli si sednout k rybníčku a povídaly si a přišel nějaký pán a najednou jim řekl, že je v tom rybníku lochneska. Myslely si, že si dělá legraci, a tak si povídaly dál. Najednou se objevila ta lochneska a chtěla je sníst, ale nesnědla. Utekly a další den tam zase šly, a tak chodily celý týden. Další sobotu se jim ji povedlo vyfotit a fotku poslaly na policii. Po třech dnech jim policie řekla, že by to měly nechat, ale Mary si nenechala říct, a tak pokračovaly v pátrání, ale vůbec jim to nešlo. A přesto pátraly dál a ve čtvrtek zjistili, že je na hladině vždy v 18:00. Přišlo jim to povědomé. Byly dost zvědavé, jak je na tom policie a napsaly jim - dobrý den, jak vám jde to pátrání. Policie odepsala, že na to nemají čas, že to není důležité jako krádež v obchodě. Mary a Lily si říkaly, že ta krádež byla u nich v obchodě asi dvacetkrát, a proto to šly dále řešit.

Autor: Lucie Sojková, 5. B

Látková kočička

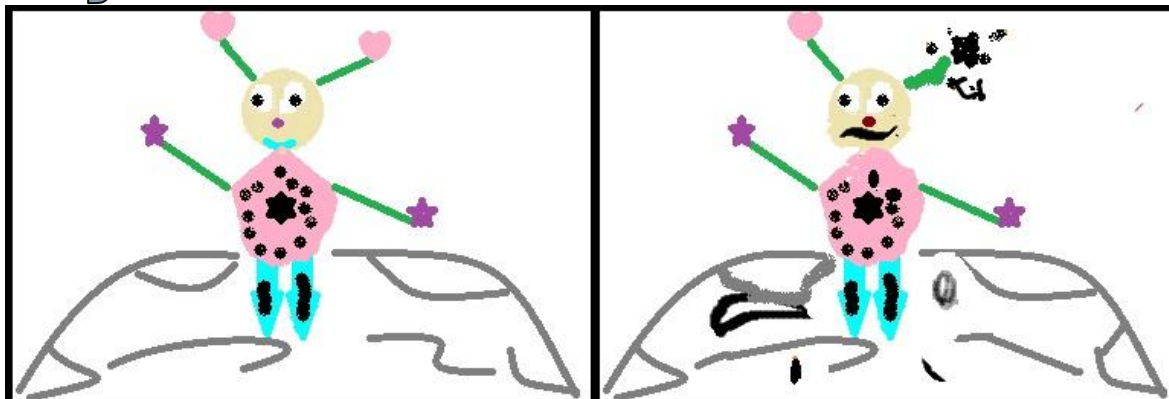
Ve třídě 4. B jsme v pracovní výchově šili kočičku. Překvapivě to šlo i klukům. Moc jsme si to užili. Nebyl žádný úraz. Paní učitelka nás za naši práci pochválila.

Postup: Vezměte si kus látky 25 x 35 cm. Nakreslete si na papír zvíře (např. kočku). Vystříhnete ji a pak obkreslete na látku. Znova vystříhnete. Našijte knoflíky jako oči. Pak nos a nití udělejte pusinku. Znovu vystříhnete látku podle šablony. Dva kusy látky sešijte a vycpěte např. vatou.

Autorka: Lenka Ignacová, 4. B

Najdi 9 rozdílů

Autorka: Lenka Ignacová, 4. B

Chipsy

Autoři ilustrací: Vojtěch Šurab,
Petra Janíčková a Valerie
Šeděnková, 8. A

Lyžařský kurz

Dne 30. ledna – 4. února se naše třída 7. A a 7. B zúčastnila lyžařského výcviku ve Velkých Karlovicích. Již po cestě panovala skvělá nálada, která nám vydržela přátelská až do konce lyžáku. Díky tomu jsme si upevnili naše vztahy ve třídě. Ti, co už lyžovat uměli, se zlepšili a ti, kteří neuměli a měli trochu strach, tak jej překonali a stali se zdatnými lyžaři.

Ubytování jsme byli v hotelu Kyčerka. Pokoje byly zrekonstruovány, takže ubytování bylo velmi příjemné a taky kuchyně byla fajn. Nejlepší byly kynuté švestkové knedlíky.

Prožili jsme taky pěkné chvíle s našimi instruktory, kteří byli ochotní, přátelští a zažili jsme s nimi i mimo lyžování spoustu zážitků a dokonce si pro nás na závěr připravili scénku, která vypadala asi takto: Na lehátku se opalovala krásná mladá žena. Té si všimli tři muži, urostlí svalovci a snažili se na ni udělat dojem. Dělali kliky, ukazovali svaly a tak podobně. Žena po chvíli, co ji opalování přestalo bavit, vstala a vzala si svou slepeckou hůl a odešla.

Scénka sklidila velký úspěch, který jsme odměnili potleskem, a skvěle zakončila lyžák, tak jako zakončujeme naše vyprávění o LVK 7. A.

Autorky: Kateřina Ličková a Martina Janková, 7. A

Středa plná legrace

V úterý večer bylo rozhodnuto, že družstvo číslo 2 půjde ve středu na běžky. Večer si každý vybral vhodné běžkařské boty s tím, že si ráno z lyžárny vezme ještě běžky a hůlky. Ráno jsem pospíchala do lyžárny, abych svému družstvu vydala běžky a hůlky. Přivítala jsem iniciativu některých běžkařů, že už tam byli a s výběrem běžek už začali. Bylo nás tam hodně, tak jsem na odpověď jednoho z běžkařů, jestli tyhle může mít, automaticky odpověděla: „ale jo“, bez toho, abych se pořádně podívala, co drží v ruce za lyže. Čas běžel a autobus už na nás čekal, tak jsme rychle nastoupili. Měli jsme štěstí. Autobus nás dovezl až ke karlovické základní škole, naproti které byl běžecký ovál s vyfrézovanou běžeckou stopou. Kluci pomohli vyložit z autobusu běžky a podél cesty jsme šli až na rozlehlé parkoviště. Tam za mnou přišel Filip s otázkou. „Paní učitelko, myslíte, že mi ty boty budou na běžky pasovat?“ Jeho otázku jsem nechápala, ale pochopila jsem, když ke mně lyže otočil. Z arzenálu běžek v lyžárně si vybral Rossinolý, které nebyly naše a byly na jiný typ bot. V tu chvíli jsem nevěděla, co mám dělat. Chtěla jsem mu půjčit svoje boty, ale ukázalo se, že má nohu o tři čísla větší. Základy výcviku na běžkách absolvoval na začátku na jedné půjčené lyži, ale po chvíli lyže získal. Na dalších dvou běžkařských botách se udělal žralok tím, že boty nevydržely stářím a rozlepily se. Během chvilky byli tři nelyžaři a já. Se studenty jsme se domluvili, že běžkaři pojedou na běžkách až k hospodě naproti škole a my čtyři jim posbíráme věci a odneseme je až k hospodě, aby se tam mohli všichni přezout a obléct. Vše jsme zvládli a věci pobrali a odvezli. Když si běžci věci rozebírali, ozvalo se z davu. „Ale já jsem v té bundě měl permanentku na lyžařský vlek.“ Blesklo mi hlavou, že jsme ji mohli po cestě vytrádit. Tak mi nezbylo, než se s dotyčným vrátit na parkoviště, kde jsme se přezouvali a pokusit se permici

REPORTÁŽE

najít. Nic jsme nenašli. Cestou z parkoviště mě napadlo, že ji mohl vytrazit už ráno na parkovišti u školy. Tak jsme se tam spolu vrátili. Jaké bylo mé překvapení, když jsem na parkovišti viděla hromady sněhu, které tam nahrnul pluh, který parkoviště uklízel od noční nadílky sněhu, aby vytvořil lepší podmínky pro parkování. Bylo mi jasné, že pokud permici ztratil už ráno, tak ji pod tou hromadou sněhu nemůžeme najít. Nezbylo nám, než se vydat zpět do chaty bez permanentky. Cestou si dotyčný vzpomněl, že ji možná ztratil už včera, když byly odpoledne hry na sněhu. Bylo mi z toho do smíchu. Při představě, že přes noc nasněžilo asi 20 cm sněhu a my ho budeme na malém fotbalovém hřišti přehazovat. No celé vtipné dopoledne zkrátím. Permanentka se našla, když kluci před odjezdem domů uklízeli pokoj. Úžasné na lyžáku jako takovém je, že je na co vzpomínat i po letech.

Autorka: Mgr. Dana Janíčková

Recitační soutěž

Naše paní učitelka nám řekla, že 14. 2. proběhne recitační soutěž. Každý jsme si vybrali a naučili se jednu básničku. Udělali jsme si třídní kolo, kde se vybrali tři žáci, kteří postoupili do školního kola. Stejně to proběhlo i v ostatních třídách.

Dne 14. 2. v 1. a 3. hodině se uskutečnilo školní kolo rozdělené na dvě kategorie.

1 kategorie 2. - 3. třída a 2 kategorie 4. -5. třída. Celého školního kola se zúčastnilo 12 dětí v druhé kategorii:

4.A Nela Bartusková, Jan Kutáč, Šárka Nogolová

4.B Matyáš Mazour, Jakub Hula, Lucie Jurišicová

5.A Terezie Žáková, Natálie Frydrychová, František Kludský

5.B Sára Parmová, Václav Stuchlý, Barbora Havlíková

Ve druhé kategorii se na prvních třech místech se umístili.

3. místo Matyáš Mazour (4. B) 2. místo Jan Kutáč (4. A) a 1. místo Nela Bartusková (4. A)

Vítězové dostali diplom a knihu a postupují pak do dalších soutěží. Všichni dostali

za odměnu pastelku ze všemi barvami a třída 4. B dostala zvláštní odměnu za nejlepší publikum!

Autorka: Lenka Ignacová, 4. B

Nespokojený pes

Ve 2. A se děti vzorně připravovaly na recitační soutěž a Kamila Krayzlová si složila vlastní básničku. ☺

Naříkal si bílý pes,
že nepřeskočí černý les.

A na druhém krajíčku,
potkal tam kočičku.

A pomyslel si:

„Takovou šedou kočičku,
nechám ležet na krajíčku.

Ať si leží celý den,
já půjdu radši ven.

Oběhnu si celou zem,
dřív než bude druhý den.

Naučím se rychle běhat,
naučím se taky štěkat,
Potom si dám svačinu

a trochu si odpočinu.

Dám si šunku, taky sýr,
sýr je dobrý, já to vím.

Poběžím zas ke krajíčku,
pozdravím tu kočičku

a přeskočím černý les.“

Už je ze mě šťastný pes!

Autorka: Kamila Krayzlová, 2. A

Třešeň Václav

Moje třešeň se nachází naproti tramvajové zastávce Ostrava-Dubina.

Zrovna bylo léto a my jely do našeho oblíbeného kroužku. Najednou jsme uviděly malý stromek a v tramvaji zrovna hlásili: „Příští zastávka Václava Jiříkovského“ A tak jsme ji pojmenovaly s moji kamarádkou Ellen.

Když jsme tam jednou jely, viděly jsme, že je celá polámaná, usoudily jsme že ji poničil nějaký vandál rychle jsme k ní utíkaly přes koleje a pevně ji svázaly provázkem.

Dnes už je to rok...

Kolem Václava jezdím každý den vždy se dívám jak roste a jestli ji někdo neničí... ☺

Autorka: Iva Nedavašková, 6. C

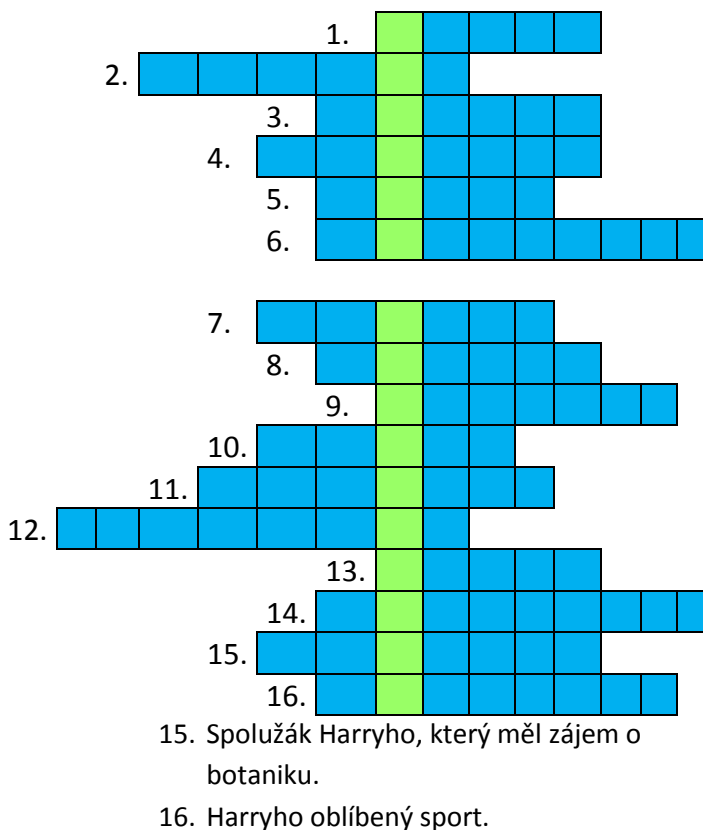
Vtipy o Pepíčkovi

Autorky ilustrací pro Vás vybraného vtipu: Markéta Hrabcová, Michaela Jarolímová, 9. B

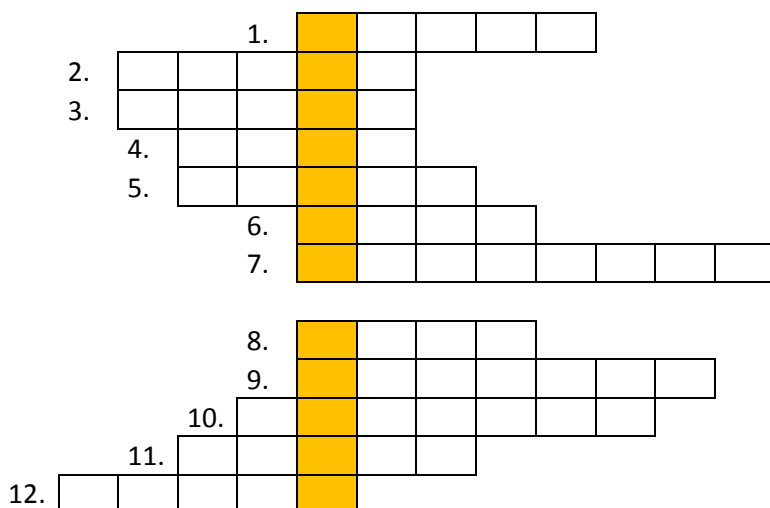
Křížovka - Harry Potter

1. Otec od Harryho Pottera.
2. Spolužák Harryho, který chodil do Zmizelské koleje.
3. Profesor péče o kouzelné tvory.
4. Starší učitelka, jejíž jméno začíná na M.
5. Učitel černé magie, který pracoval i u Voldemorta.
6. Teta od Malfoie.
7. Kmotr od Harryho Pottera.
8. Příjmení hlavní postavy.
9. Nejlepší kamarád Harryho Pottera - Ron.
10. Je to čarovná věc – H - - - -.
11. Sova Harryho Pottera.
12. Nejlepší kamarádka Harryho Pottera.
13. Sestra od Rona.
14. Zabil Harryho rodiče. A neměl nos.

Autor: Matyáš Mazour a Lenka Ignácová, 4. B

Křížovka

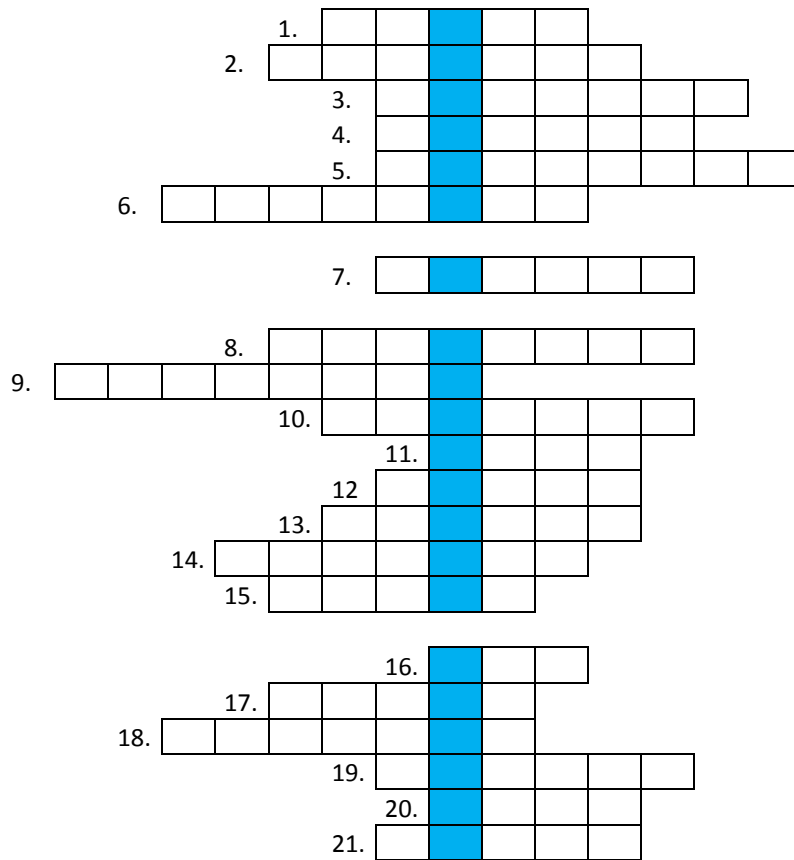

9. Skáče to po stromech a má většinou černou, hnědou nebo zrzavou barvu.
10. Je to pták. Je z čeledi pěnkavovitých.
11. Je to pták, kterému se často říká doktor stromů.
12. Dává nám to mléko a mláďata se nazývají telata.

1. Má to černobílé pruhy a u nás v lese to zvíře nepotkáme.
2. Má to krunýř a je to obojživelník.
3. Je to divoký králik a začíná na Z.
4. Líhne se z vajíčka a je převážně žluté.
5. Rádo se to válí v bahně a je domácí i divoké.
6. Je to velká šelma s oranžovočernými pruhy.
7. Má to velké rohy a je to zvíře moc rychlé a začíná na písmeno A.
8. Ve dne spí a má velké oči.

Autor: Matyáš Mazour, 4.B

Křížovka - Jídlo

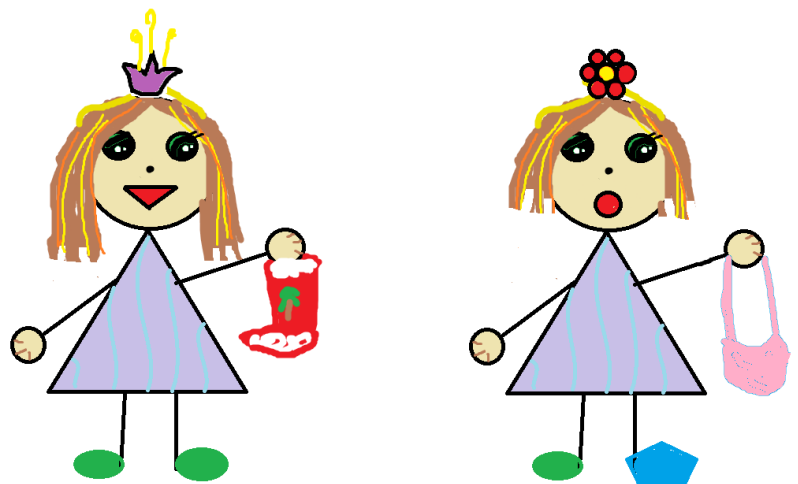
13. Anglicky je pineapple.
 14. Slovensky se to nazývá čučoriedka.
 15. Hovězí pokrm s paprikou a cibuli.
 16. Ementál je ...
 17. Pečeme je Honzovi na cestu do světa.

1. Italské jídlo kulatého tvaru se sýrem a dalšími dobrotami
 2. Je houskový a bramborový. Slouží jako příloha.
 3. Dělají se z toho chipsy.
 4. Anglicky se to jmenuje strawberry .
 5. Je to nejnámější česká omáčka.
 6. Je to sladkost např. značky Orion.
 7. Růžové voňavé ovoce na keříku.
 8. Osmažené proužky z brambor.
 9. Dělá se z toho popcorn.
 10. Sladkost na tyčince.
 11. Sladkost, která se peče k narozeninám.
 12. Oranžová zelenina, mají ji rádi králíci.
 18. V kině si často dáváme pokrm z kukuřice.
 19. Anglicky se to řekne apple.
 20. Bezbarvá tekutina, která nás udržuje při životě.
 21. Dělá se z toho kečup.

autorka: Adéla Žáková, 5. B

Najdi 5 rozdílů

autorka: Sára Parmová, 5.B

Nanuk hledá poklad

Autorka: Lucie Zelená, 5. B

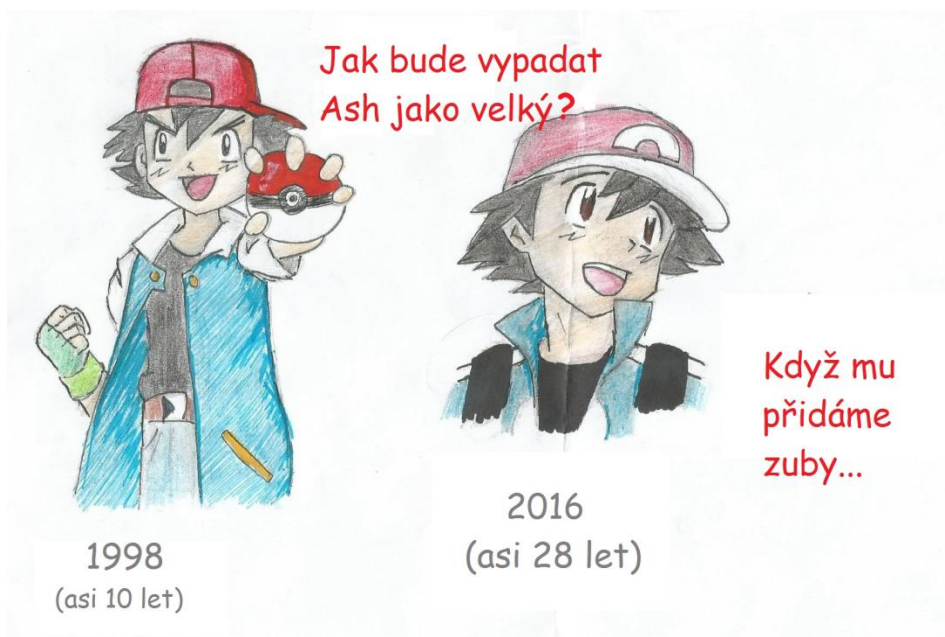

Autoři: Lucie Matoušová a Valerie Šeděnková, 8. A

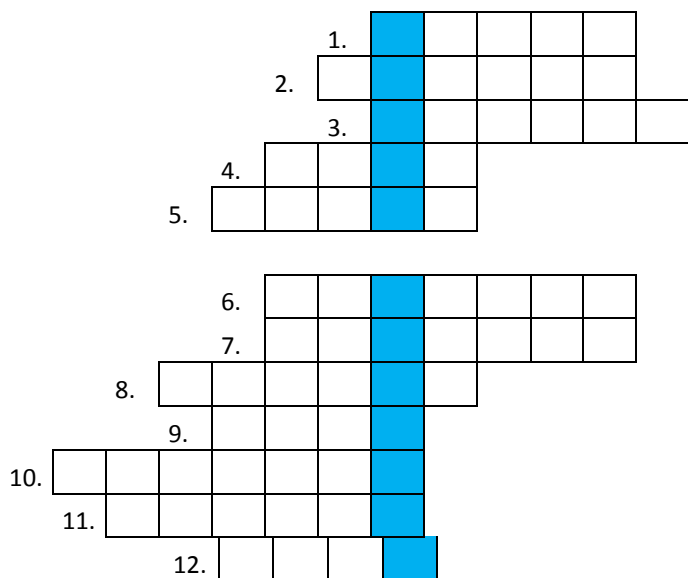
Vtípy

Autoři: Lucie Matoušová a Valerie Šeděnková, 8. A

Křížovka - zvíř

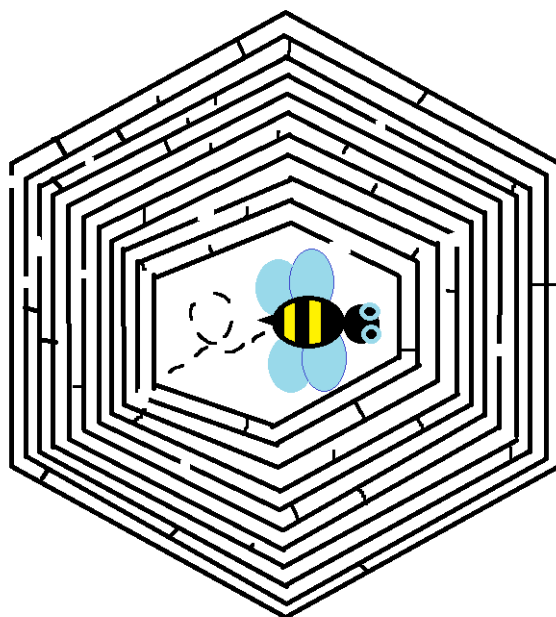

1. Říká se, že jsi mazaný jako ...
2. Má rád med.
3. Ještěrka ve vyjmenovaných slovech po P.
4. Je to lasicovitá šelma, měna v Chorvatsku.
5. Má místo ocásku bambulku a chroupe mrkev.
6. Dělá si noru a je černobílý savec.
7. Má ráda oříšky.
8. Je to sova, začíná na písmenko p.

9. Smrdí. Je to lasicovitá šelma.
10. Pták, jí chlupaté housenky a klade vajíčka do cizího hnízda.
11. Brouk na CH.
12. Savec, býložravý s parůžky.

Autorka: Sára Parmová, 5. B

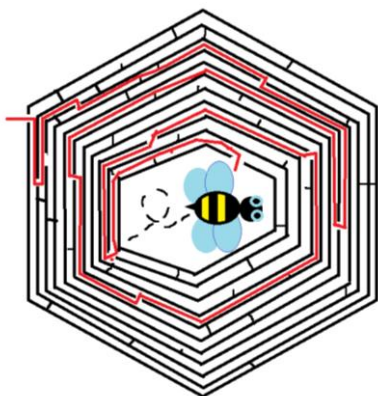
Bludiště

Autorka: Sára Zončová, 5. B a Jan Rada, 6. C

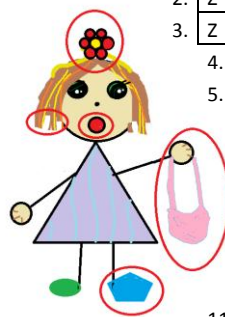
ŘEŠENÍ

1. l i š k a
2. m e d v ě d
3. s l e p ý š
4. k u n a
5. z a j í c
6. j e z e v e c
7. v e v e r k a
8. p u š t í k
9. t c h o ř
10. k u k a č k a
11. c h r o u s t
12. s r n a

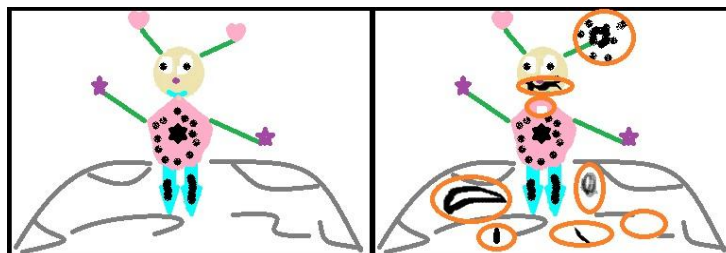

1. p i z z a
2. k n e d l í k
3. b r a m b o r
4. j a h o d a
5. s v í č k o v á
6. č o k o l á d a
7. m a l i n a
8. h r a n o l k y
9. k u k u ř i c e
10. l í z á t k o
11. d o r t
12. m r k e v
13. a n a n a s
14. b o r ů v k a
15. g u l á š
16. s ý r
17. b u c h t a
18. p o p c o r n
19. j a b l k o
20. v o d a
21. r a j č e

1. J A M E S
2. M A L F O Y
3. H A G R I D
4. M I N E R V A
5. S N A P E
6. B E L L A T R I X
7. S I R I U S
8. P O T T E R
9. W E A S L E Y
10. H Ů L K A
11. H E D V I K A
12. H E R M I O N A
13. G I N N Y
14. V O L D E M O R T
15. N E V I L L E
16. F Á M F R P Á L

1. Z E B R A
2. Ž E L V A
3. Z A J Í C
4. K U Ř E
5. P R A S E
6. T Y G R
7. A N T I L O P A
8. S O V A
9. V E V E R K A
10. P Ě N K A V A
11. D A T E L
12. K R Á V A

Členové redakce: Jan Rada, 6. C, Iva Nedavašková, 6. C, Daniel Dudek, 6. C, Karolína Staňková, 6. A, Lenka Ignácová 4. B, Matyáš Mazour, 4. B, Lucie Zelená, 5. B, Lucie Sojková 5. B, Petra Matoušová 5. B, Adéla Žáková, 5. B, Sára Parmová, 5. B

Vedoucí redaktorka:

Mgr. Lucie Křiváková

Své příspěvky můžete posílat na e-mail: lucie.kr@seznam.cz

Časopis obsahuje tvorbu a příspěvky žáků a učitelů, které vyjadřují jejich názory.

Tyto názory se nemusí shodovat s postoji redakce. Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky zkrátit, přepsat, cenzurovat a drobně upravit.